

L'operació Enlairem

Els alcaldes de Deltebre i de la Ràpita promouen una nova coalició electoral per a trencar el bipartidisme municipal de Junts i Esquerra a les Terres de l'Ebre

Josep Garriga
periodista

L'alcalde de Deltebre, Lluís Soler, aporta l'intel·lecte (estratègia). El seu homòleg rapitenc, Xavier Revet, Xapo, el múscul (tàctica). Si a aquests sumands li afegim la capacitat financera del segon, el resultat ens dona una simbiosi de suma 10. Entre ambdós s'han proposat trasbalsar el panorama polític de les Terres de l'Ebre o, més ben dit, del Delta a esquena de les històriques capitals i centres de poder: Amposta i Tortosa. En aquest intricat joc, d'ampli abast institucional i llarg recorregut, la Terra Alta i la Ribera d'Ebre juguen un paper secundari: comarques convidades sense veu ni vot. Que ho arribin a tenir algun dia dependrà de com reïxi l'experiment al Baix Ebre i al Montsià i del nombre d'adeptes que aplegui finalment aquesta incerta, però minuciosament calculada, aventura. És l'operació Enlairem.

En aquest projecte sumatori s'han ajuntat, per una banda, la fam, i per l'altra, la gana. La implantació territorial del PSC a Catalunya ha esdevingut històricament com la pell d'un dàlmata, plena de taques negres però amb buits i clarianes evidents, sobretot després del procés. Les Terres de l'Ebre mai han sigut una plaça forta per als socialistes, malgrat alguna alcaldia i certs representants institucionals fruit de les eleccions catalanes o generals. Aquesta exigüitat té pal·lària translació en les bases, amb un escàs nombre de militants fins i tot en èpoques de tocar poder. Cal afegir, a benefici seu, que atrapat enmig d'algunes conjuntures polítiques —amb l'auge del nacionalisme i/o independentisme català—, el carnet del PSC esdevenia una heroicitat, incrustada alhora a una sentència d'ostracisme o traïció. En definitiva, un botifler assenyalat per tots els caps i cantons.

La tardança, de més de sis mesos, en completar l'estructura governamental de l'executiu de Salvador Illa a la nostra vegueria, autèntica aquest escenari de mínims. Eren molts els càrrecs i escarran-

sits els soldats rasos. D'aquí que el PSC recorregués a forces externes i estratègiques per als seus futurs interessos, com ara Paula Navarro —parella de Lluís Soler— al capdavant de la delegació d'Interior a les Terres de l'Ebre.

Els esforços del PSC per ampliar aquesta base ebrenc no venen de nou. La incorporació de l'alcalde de Batea i parlamentari, Joaquim Paladella, prové de l'associació amb la Unió de Progrés per la Terra Alta (UPTA), que tants bons fruits personals li ha donat a l'omnipotent i degà batlle.

Amb l'arribada de Salvador Illa a la presidència de la Generalitat i amb unes significatives alcaldies al cabàs (la Ràpita o Camarles), els socialistes han trobat el terreny abonat per eixamplar els suports a les Terres de l'Ebre, tot adobat amb un especial flirteig del Govern cap a aquesta vegueria, ni que sigui després de diversos fets luctuosos.

DECEBUTS AMB JUNTS Però, a quina porta podien trucar els socialistes en aquest afany multiplicador? Doncs als decebuts amb la formació que els va abrigar en temps pretèrits. Lluís Soler n'és la insígnia, però també altres a qui Junts o bé va voler vulcanitzar a les anteriors municipals del 2023 o bé ara la veuen com una formació allunyada dels centres de poder i de decisió i, per tant, incapacitada per a donar respostes efectives als creixents reptes municipals ni que sigui en forma d'inversions. Alcaldes i regidors més còmodes amb un partit com el PDeCAT, de què procedien, pragmàtic i pactista tant a la Generalitat com al Govern central i amant del diàleg. Un exemple, el suport del PDeCAT als pressupostos generals de l'Estat, durant dos anys consecutius, va atorgar una pluja de milions —9,4 en concret— cap a aquestes comarques.

A aquest descontentament cap a l'estratègia de Junts s'hi afegixen altres factors, com ara el flat al clatell, cada dia més intens, de partits com Aliança Catalana en el vessant independentista i social (immigració), o del mateix PSC consagrat a la gestió, sense estridències inne-

Els alcaldes de Deltebre, la Ràpita i l'Aldea, durant la inauguració d'una obra al municipi aldeà.

cessàries, que agrada tant als alcaldes. Perquè en definitiva, els ajuntaments demanen diners i inversions per als seus municipis i, de retruc, l'efectivitat de les polítiques municipals té la seua translació a les urnes en les eleccions au-

La candidatura podria ser decisiva per decantar la balança també als consells o a la Diputació

tonòmiques o estatals. L'elector veu en el seu alcalde el primer esglaó de la política pràctica i efectiva.

L'EMBRIÓ DE DELTA GESTIÓ Si més no, una simbiosi aporta dividends a ambdues parts. Si el PSC

bullia per ampliar les bases, els descontents de Junts també requereien un sopluc segur.

La gènesi d'aquesta còmplice aliança va sorgir en forma de consorci —Delta Gestió— integrat pels municipis de la Ràpita, Deltebre, Sant Jaume d'Enveja, l'Ampolla, Camarles i l'Aldea. Una associació, els fruits de la qual estan per veure, per tal de mancomunar serveis i actuar sí cal com a central de compres, com la de l'Associació Catalana de Municipis que en el seu dia va presidir Lluís Soler.

Els artífexs del projecte, amb un cert optimisme desmesurat i esperit gregari, veuen en aquest consorci la llavor d'una futura marca electoral no només en els seus municipis sinó també amb la recerca de candidats a altres poblacions com Amposta, trencant així l'hegemonia

municipal de Junts i Esquerra Republicana a la vegueria. Però aquest cofoisme no el comparteixen, ni de bon tros, altres pobles. L'alcalde de l'Ampolla, Francesc Arasa, no està per a peripècies de futur incert. I l'eclectic equip de Sant Jaume d'Enveja arrossega un inveterat enfrontament amb l'anterior alcalde i actual delegat de la Generalitat, el socialista Joan Castor Gonell. Caldrà veure quin camí pren l'Aldea, amb Xavier Royo, que si bé milita des de fa poc a Junts podria desprendre's de les seues sigles i afegir-se a Enlairem. Amb tot plegat, i amb les cartes destapades, de moment s'hi sumen la Ràpita, Deltebre i Camarles.

Altres municipis que també figuren en el punt de mira són Amposta, amb Pere Montañana ben segur com a cap de cartell, i els de Jesús som Poble, que lidera Víctor Ferrando, formació escindida de Junts per Tortosa. Casualment, el municipi (EMD) oriünd de Mònica Sales, exportaveu i actual presidenta de Junts al Parlament de Catalunya, i on el partit està dividit en faccions.

A Amposta, si més no, caldrà estar pendents de Manel Ferré —enfrontat a la junta local de Junts—, que ja galanteja amb Enlairem i que fins i tot va proposar en un ple que la capital del Montsià estudiés afegir-se al consorci Delta Gestió. Les fotos diferenciades, del dissabte dia 9 a Amposta, amb motiu dels tendals que va instal·lar la formació Junts arreu de Catalunya, delaten les sagnants ferides obertes entre ambdós bàndols: en una instantània la junta local i, en una altra, Ferré acompanyat de la parlamentària i regidora de l'Aldea, Irene Nègre, també parella del regidor ampostí de Junts, Manel Alvé.

UNA OPERACIÓ CALCULADA A 18 mesos de la consulta amb les urnes, els capitosts d'aquesta operació adoben estratègicament el terreny. Lluís Soler fa anys que promou la marca Delta amb tot el que se li posa a les mans, intentant d'aquesta manera que cali entre l'electorat una desvinculació mental amb les comarques del riu, el Baix